

సర్వరూపధరం శాంతం సర్వనామధరం శివం
 సచ్చిదానంద రూపం తద్వైచం సత్సంశివం సుందరం.

(ప్రేమస్వరూపుణాః)

ఈ చరాచర ప్రపంచమందు కనిపించే సర్వనామములు కూడా శాంత స్వరూపములే. ఈ సమస్త ప్రాణులు ధరించిన ఈ శాంత భౌతిక శరీరములన్నీ సుందరములే. కారణము సర్వభూతములందు, సర్వప్రాణులందు, సర్వజీవులందు వెళ్ళాళ్ళి స్వరూపమై ఉండిన సత్సంశివం సుందరం అదే దైవత్వము. కాని ప్రతి మానవుని యందు సత్సంశివం సుందరం ఈమాట ఉండినప్పటికిని మానవుడు తన యొక్క సత్త్వమును, తన యొక్క శివత్వమును, తన యొక్క సుందరమును తాను గుర్తించుకోలేక పోతున్నాడు.

దీనినే క్షిప్రముల సంవత్సరముల క్రితము ఫ్లేట్స్ చిప్టాడు. GURU
 గుండగూలు and beauty ఈ మాట చిగిల్చినను మూలాధారములని. సత్త్వము సర్వమునకు ఆధారము. సత్త్వం త్రికలభాద్రం. గుండగూలు యిదే నిజమైనది వ్యక్తము. కారణమేమనగా గుండగూలు బి
 బిందగూలు. ఈ సుందరమైన తత్త్వము, ఈ సత్త్వమైన తత్త్వము, ఈ పవిత్రమైన తత్త్వము ప్రతి వ్యక్తి గుర్తించినప్పుడే మానవత్వము కొంతవరకు అర్థమై దేసుకొనుటకు విలమవుతుంది. ఈనాటి మానవుడు పురాణములు చదువుతున్నాడు. భీతిలు చదువుతున్నాడు. ఖిణులు చదువుతున్నాడు. పెద శాస్త్ర యితీహాస పురాణములు చదువుతున్నాడు. బ్రహ్మసూత్రములు, భగవద్గీత పారాయణము చేస్తున్నాడు. ఇవన్నీ కేవలము పల్లని మజ్జిగవంటివే. అయితే ఆచరణ రూపమైన ప్రేమ తత్త్వము చక్కగా కాచి చక్కని క్షీరము వలె ఉంటుంది. ఇలాంటి క్షీరమును వదలి నీపు మజ్జిగ త్రాగుట. ఇందులో ఏమైనా సారమున్నదా? ఆచరణయే మానజీవితమునకు పుట్టి. కేవలము ప్రచారమే ప్రబంధమే, పాండిత్యమే ఇందులోనున్న ఆడంబరము. ఆచరణ ప్రధానముగానే ప్రచారము కాదు.

సోశ్చ మనుభవతింపని నరునకు
 ఎంత కలిమియన్న విమిఫలము
 నీరు గతు కుక్కకొరెంత పాఠినా
 ప్రీతి కలగు చోడు పిసిని గొట్టు.

ఈనాటి మానవునకు సమస్త సౌభాగ్యములుంటున్నవి. సమస్త విద్యలు ఉంటున్నవి. సమస్త శక్తి సామర్థ్యములు ఉంటున్నవి. కానీ ప్రయోజనం ఏమిటి? కేవలం మానవునియందు లోభ తత్త్వము

ప్రవేశించినప్పుడు ఇన్ని ఉంది కూడా ఏనీ రానివాడే అవుతాడు. ఈ కల ప్రభావము చేత ఆధునిక యుగములో మానవుని యందు లోభ తృప్తి అమితముగా పెరిగిపోయింది. తాను తినదు ఇతరులకు పెట్టడు. పెట్టక పోయినా పక్షాపాదం. పరుల సుఖించుట చూచి చిచ్చుపోడు. ఇలాంటి మానవ జీవితమును ఈనాడు మానవ జీవితముని దిలవ వచ్చునా? లేక పశుత్వముని చెప్పవచ్చునా? దాచుకునే దోష తృప్తి, అభివృద్ధి పరచుకునే మూర్ఖత్వము పశువులయందు కూడా వస్తుంది. ఈనాడు దాచుకొనే మూర్ఖత్వము దాచుకునే కృతృత్వము మనుజులందు మితిమీరి పోయింది.

ఎన్ని సాధనలు చేసినా ఎన్ని జపములు చేసినా ఇవన్నీకొవలను కృత్రిమమైతే దూషణమును ధరిస్తున్నది. ప్రేమలేని పూజ విశ్వాసములేని ఆరాధన నిరర్థకమైనవి. ఏ విద్వలు చదవక పోయినా విశాస్త్రములు మనము వినక పోయినా, విగ్రంథములందు ఉన్న అంశతార్కము మనము గుర్తించక పోయినా ప్రేమ, విశ్వాసము తెండు ఉంటాయి. మనము దేహము వదలితప్పుడు ఏమిటి సుఖ పోతున్నాము. ఈ శరీరములో ఎన్నో కర్మములు చేస్తున్నాము. శరీర పోషణార్థమై వన్నో అవస్థలకు గురౌతున్నాము. భాను తనకు బుంబుమును ముద్దేముముగా కొపాడు కొనుటకై అనేక శ్రమలు చెట్టుకుంటున్నాము.

తనకలిమి భరిగవుచ్చును
 తనకుంగల సొర వుంబు దగ్ధము చేయన్
 తనవారల కైకసేయును
 జనులకు లోభంబు వలన సర్వము బెడున్.

ఇదే ఈ నాటి కలిలో గొప్ప మహత్త్వము. ఈ లోభ తృప్తి కలిలో గొప్ప వ్యాధిగా ఉంటున్నది. త్రాగము ఏ ఒక్క దానియందు ఆవిర్భవించుటమైతే మనవునిలో. కానీ మన భారతీయ సాంప్రదాయమునందు 'సకర్మణా న ప్ర జయా భవన త్కన్యైకై అవృత త్వనూనసుః'

కలిమి కలిగిన నాడు కైలాస పతాకై
 దిక్కురించ పాపి తరుగుచుండు
 కలిమి బాలగ గానె కనిపించు జగతి.

అది లొలగినప్పుడే జగత్తు కనిపిస్తుంది. అది ఉండినంత వరకు జగత్తు కూడా కనిపించదు. ఏమిటి ఈ జగత్తు? ఏమిటి ఈ జీవితము? ఎంతవరకు ఈ జీవితము? ఈ జీవితములో మనము సాధించేది ఏమిటి? ఏమే సాధించలేము. అన్న కదలిపోయే మేఘము లె. ఈ లెట

వయస్సునందు ఎన్నత్రమలకు ఉద్భవించుచున్నారు. ఎన్నోవిధముల చదువు తున్నారు. ఎన్నో పరిక్షలలో పాల్గొంటున్నారు. అంతా అనిష్టం. శాశ్వతమైనది ఒక్కటి ఒక్కటి. అది దైవప్రేమ. ఈ ప్రేమను పొందలేని జీవితము ఎన్ని ఆర్థిక ప్రయోజనము ఏమిటి? ఎంతకాలము బ్రతినా కష్టకడ ఏమి? వట్టి చేతులతో వెళ్లవలసిందే.

శతవర్షముల డాక్టురీలు చెప్పిరిగాని
 నమ్మరాదామట సెవ్వానమ్మన
 బొల్లమండలేక ఫ్రాయమండలేక
 ముదిమియండలేక ముసలియండో
 క్షరణ అడవిలో ఉదక మధ్యలయినో
 ఎక్కడ విడిచెది ఎరుకలేదు.
 మరణమే నిశ్చయము బుద్ధిమంతుడైన
 దేహ మున్నుంటే తాను తెలియవలయు

మీన జీవితమునకు ఏలోటు లేకుండా కష్టపడి సంపాదించ వలసినదే. గౌరవ విధంగా మీనము బెట్టుకుంటున్నామో అదే విధముగా దీనిని విసర్జించ వలసిందే. ఆహారము వివిధంగా స్వీకరిస్తున్నామో అదే విధంగా దానిని కూడా విసర్జించవలసిందే. భనము కూడా సంపాదించ వలసిందే. కానీ విసర్జించవలసిందే. దానిపెట్టుకోవడానికి వలకాదు. దానిపెట్టుకోవలసింది ఉన్నాము. ఆ ఉన్నాము మీనకు శాశ్వతమైన ఆస్తి. అలాంటి దానిని మీనము యీనాడు గుర్తించాలి.

ఒక గ్రామములో లోబ్బి నువ్వోళ్ళి. లోబ్బి వమ్మోడు మహాలోబ్బి అన్న. వారు కొవలసినంత భనము పెట్టుకున్నారు. కానీ క్రొవైనా గడప దాటవెళ్లారు. కడు పువ్వైనా సరైన భజనము చేయరు. కొవలసిన దంతా తూడవెట్టరు. శ్రియం బదు నిమిషాని ఎక్కావపెటగుతే కరెంటు ఇర్లు వుతుందని భయము. ఒకనాడు సమీప గ్రామములో సమీప బంధువు మరణించాడు. వచ్చని సరిగా పల్లెకు వెళ్లి మాట్లాడ వలసినది ఉన్నాము. పదిపైళ్ల దూరము. బస్సు ఎక్కావే బదు రూపాయలు ఇర్లువు తుందని నడచుకొని పోవుటకు త్రయంబుల చాడు పెద్దన్న. తెల్లవారి తొలకెండు గుడ్డబోపట్టుకున్నాడు. అప్పుడు తమ్మనకి చెప్పాడు ఒక చిన్న నూసి దీపము వెలిగించమని. దీపము వెలుతురు లో దివనో సంతలో సర్దుకున్నాడు. పిల్లాడు. ఇతను వెళ్లిన వెంటనే తమ్మోడు లోబ్బికదా దీపము ఆర్పివేశాడు. నూసి ఇర్లువుతుందని. ఒక అర్థగంటకు అన్న తిరిగి వచ్చాడు. తూడుపైళ్లు నడిచాడు. తిరిగి మూడు పైళ్లు నడచి తిరిగి వచ్చాడు. ఆరుపైళ్లు, చలుపు తట్టాడు. ఎవరు తలుపు

చట్టేది అడిగాడు తమ్ముడు. నేను అన్నను అన్నాడు. ఎందుకు వచ్చావు అన్నాడు. నేను వాణి సమయంలో దీపము ఆర్పమని చెప్పలేదు. అందువలన దీపము వెలుగుతున్నదేమోనని వచ్చాను అన్నాడు. తమ్ముడు చెప్పాడు 'అన్నా నగు అంత యుద్ధి తోడా? నీవు పెళ్ళిన తక్షణమే దీపము ఆర్పవలెను. కానీ నీవు మూడు పైళ్ళు పెళ్ళి తొలి వచ్చావు. ఆరు పైళ్ళు తొలి పప్పులకి చెప్పలు ఎంత అరిగిపోలు డింటాయో. నీవు చూచుకోలేదు' అప్పుడు అన్న చెబుతున్నాడు 'తమ్ముడా నేను తెలివితేటలను వాడనా. చెప్పలను మాటకట్టి చంకలో పెట్టుకున్నాను.' ఈ విధమైన లోభతనము కంటే ఈ చెప్పలు ఎందుకు. తాను సుఖపడని ఈ భవన ధాన్యములు ఎందుకు. పరులకు సుఖాన్ని అందించాలి. తోషణ సుఖపడాలి. ఈరెండు లేని భవనము విమి ప్రయోజనము

మీరు విద్వలు అభ్యసిస్తున్నారు. ఈ విద్వలు అభ్యసించటము ఉద్యోగముల నిమిత్తము కాదు. సమాజములో, మన గ్రామములో ఈ చదువును ఏర్పాటుచేసి పరచాలి. సమాజము యొక్క సంక్షేమమునకు మంచదువును ఉపయోగం పెట్టాలి. కేవలం చదివడి గ్రామ తోనుకున్నంత మూత్రమున ప్రయోజనము లేదు. ఇది కేవలము చిట్టావృత్తి. ఎందుకంటే దీని వాస్తవ పట్టుకాని ఒక్కో ఆధోనుకు పెళ్ళి ఉద్యోగము ఉద్యోగము అని బిచ్చం చేస్తుంది. మన చదువు మన పాదములపై నిల్చుకోటానికి తగిన కృషి చేయాలి. స్వయం కృషి జరగాలి. మన గ్రామములో అవసరమైన సదుపాయములు చేయాలి. మన గ్రామములో నిత్యము కంటిని కారణములు పెంచాలి. ప్రాసెక్టివ్ కట్టించాలి. గ్రామములో చీడ వారుంటారు. వారికి పరిశుద్ధత బోధించాలి. లోగములు రాకుండా చూచుకోవాలి. చిన్న పిల్లలకు మనం నేర్పకున్న విద్వలు నేర్పాలి. ఇతరులకు సహాయము చేయాలి. ఈ నాడు మనము పెద్ద పెద్ద డిగ్రీలు తోనుకున్న తక్షణమే ఎంప్లాయిమెంటు ఆఫీసుకు పోలు రిజిస్ట్రారు చేయించుకుంటాము. అది ఎక్కువైతే వాతే వాదనలకు apply చేస్తాము. ఇది మన చదువుల యొక్క లక్షణమే కాదు. మన గ్రామమును మనం వాళ్ళించాలి. నివృత్తులను నిగ్రామములో నివృత్తిపెరిగించుకొనుము. నివృత్తిచదివినది గ్రామములో. ఈ కేంద్రము సర్వము నిగ్రామము అందించినవే. నీ సమాజము అందించుంది. కనుక సమాజమునకు కృతజ్ఞత నందించ నక్కరలేదా. సమాజములో పుట్టిన, సమాజములోనే పెరిగి, సమాజములోనే అంత్యము వుతున్నాము. సమాజమునకు తగిన కృతజ్ఞతను అందించాలి.

ఈనాడు ఇట్టి విశాల భవనములు కోల్పోతున్నారు విద్యార్థులు. నేను నావారు. కానీ మిగత ప్రజలగతి ఏమిటి? అందరు భగవంతుని ఆధారం. అందరు అన్నదవ్విధం. మనలో మనము వివిధమైన కలతలు లేకుండా సహన భావముతో అభివృద్ధి కావాలి. సహనము, సానుభూతి మనము

పెంచుకోవాలి. ఒక మత్తను చూడవసరము. కలసి పని చేయాలి. కలసిమెలగితే కలదు సముచితము అనినారు. విద్యార్థులలో ఈనాడు విశాలభావములు రావాలి. విశాలవృద్ధులయము మనము పెంచుకోవాలి. వృద్ధులయము ఎక్కడుంటున్నది దేహములో. ఎడమచైపు ఉంటున్నది గుండె. గుండె దేహము నకు గుండె ముఖము వంటిది. వృద్ధులయము సర్వత్ర ఉంటున్నది. వృద్ధులయమునకు పరిమితమేలేదు మన వృద్ధులయము ఎక్కడ వరకు ప్రయాణ మవుతుందో అక్కడ వారందరూ మన బంధువులే. ఈ విధమైన సహన భావము చేత ఇక మత్తను మనము జీవించాలి. చదువు కేవలం పాట్లు కూర్చుకోవడాదు. చదువు సంస్కారము కోసం. ఈ సంస్కారము మనం అభివృద్ధి పరచుకుంటే మన పాట్లుకూడా జరుగు తున్నాయి ఉంటుంది. నిత్యము ప్రార్థన చేస్తున్నారు. ధర్మ రక్షణ రక్షణ. ధర్మని నీవు రక్షిస్తూ పాతే అధర్మమే నిన్ను రక్షిస్తుంది. కనుక మనము ధర్మని సహజము లో సర్వేన రక్షణ నడిపించాలి.

విద్యార్థులారా! ఇరవయ్య సంస్కృతిగానే విదేశ సంస్కృతిగానే అంత యింత పద్ధిలలో ఉందిగానే పట్టణములలో లేదు. పల్లెలలో నున్న ధర్మము, న్యాయము, సహనము, ప్రేమ పట్టణములలో లేదు. టౌన్లలో కోర్టులు తయారైనాయి. ఇంకూలు తయారైనాయి. యూనివర్సిటీలు తయారైనాయి. ఎన్నివోపాట్లు. ఇన్ని ఉండిన పట్టణములలో జరిగే అన్యాయ అక్రమ అనాచారములు అంత ఇంత కాదు. పల్లెలలో నీతినిజాయితీ ఉంటున్నది. పల్లెలును పనుకబడిన వారుంటారు. వారిలో నున్న సత్య ధర్మములు పట్టణము వారిలో లేవు. వారు మన సంస్కృతిని కొనసాగించు వస్తున్నారు. ఈనాడు మనందరిని నందరూ పాపి చేస్తున్నారు. మన సంస్కృతిని కొల్ల వేస్తున్నాము. మన నీతి నిజాయితీలను దుంట్ల పెడు తున్నాము. మానవత్వము నేమంటే గలపుతున్నాము. ఎవరికి మానవత్వము? మానవుడు పుట్టిన లక్షల సంవత్సరము త్రిపో తుంది. కానీ మానవత్వము యింకా మానవుని నుండి పుట్టలేదు. మానవుడు పుట్టిన కొద్ది మానవత్వము పుట్ట లేదు. ఇంకే పుడు పుట్టేది మానవత్వము. ఎన్ని జన్మలు నీతిగానూ ఎన్ని జన్మలు లోక తున్నాయో. మానవులలో బాటు మానవత్వము పుట్టిన సత్యమును పలకాలి. సత్యము ఏలో వస్తే ఏక్కడ కనిపించటం లేదు. నోరు విప్పితే అసత్యమే. చేయిపెడితే అధర్మమే ఇది మానవత్వము ఎట్లు అవుతుంది? పశువులకు, పక్షులకు నీతి నిజాయితీ ఉంటున్నాయి. ఒక గుర్రం గుర్రం ఉంటున్నాయి. కానీ మానవుడుగా పుట్టిన వారికి గల గుర్రం గుర్రం. ఇంక మే చదువులు ఎందుకోసం. ఎందుకో చదువులు చదవాలి. పనికిరాని చదువులు ఎందుకు చదవాలి. సమాజమునకు ఉపయోగకరమైన చదువులు చదవాలి. మన

మానవత్వము పెంపొందింపజేసే చదువు చదవాలి. మానవునికి మానవునికి ఉన్న సంబంధ చారిత్రక వృత్తి పెంపుకునే చదువులు చదవాలి.

ఈనాడు మానవునికి మానవునికి మధ్య ధ్వేషము. గ్రామమునకు గ్రామమునకు మధ్య ధ్వేషము, రాష్ట్రమునకు రాష్ట్రమునకు మధ్య ధ్వేషము. దేశమునకు దేశమునకు ధ్వేషము ఎక్కి తెలుగుదా పోతుంది. నందేశములో, నారాష్ట్రములో, నీ గ్రామములో కాలసినంత ధ్వేషము పెంపుకుంటున్నారు. ఎక్కడ బయటి దేశము వారు మనదేశమేపై పడుతున్నారంటే ఇప్పుడోటమే అవమానము. మొట్టమొదట నీయింటిని నీవు చక్కచేసుకో. నీ గ్రామము నీవు చక్కచేసుకో. నీ గ్రామము నీవు చక్కచేసుకో. ఇంటిలోనే ఉంటున్నాయి కాలసినన్ని కలహాలు. దీనిని నిలుపుకోవాలి. చేతకాకుండా ఉంది. నీవు ఎక్కడ విదేశములయొక్క దీనిని వివిధముగా నిలువ గలవు. నీ విదేశము ఉంది. మొట్టమొదట నీవు బయటిని నిలుపుకో. నీ మానవత్వము నీవు పోషించుకో. అందరిని ధైవము యొక్క ఆద్యులుగా భావించు. ఇది సమాజముగా విజృంభణ నేర్పవలసిన చదువు. ఎక్కడి పోయినా ధనము ధనము. ఈ ధనము ఎందుకు కాల్చటానో! ధనమును వివిధ చేస్తున్నారు. దేశమునకు ఉపకారము చేస్తున్నారా? పదిమందికైనా సవయము చేస్తున్నారా? విభావిషయములకు అభివృద్ధికి వినియోగిస్తున్నారా? ఏమీ చేయటం లేదు. ఈ ధనము కేవలము గుంటలో పెట్టిన ధనమేమిటివంటిది. కనుక మనము ధనము కోసముని బీదలము అర్పణము చేయకుండు. దయకోసము, ప్రేమ కోసము మన బీదలమును అర్పణము చేయాలి. దేశము కోసము ధనము అర్పణము చేయాలి. మానవుని ధనము అర్పణము చేయాలి. ధైవము కోసము దేహము, భనము, మానము సర్వము అర్పణము చేయాలి. సత్యమును నిలుపుకో. ఉర్జమును ఆచరించు. మానవత్వములే ఈ రెండే ప్రధానమైనవి. ఎలాంటి ఏరిస్థితి వచ్చినను, నిన్ను ధైలులో పెట్టే ఏరిస్థితి వచ్చినా సత్యమును వదలవద్దు. కంఠము కోస్తానంటారు. కంఠము కోసుకో నేను సత్యము వదలను హరిశ్చంద్రుని ఆధారముగా చీసుకోండి. ఆ సత్యము సర్వము రక్షించి కోల్పోయిన తన రాజ్యమును తనకు అందించండి. ఈ సత్యమునకు ఎరువు ఏమిటి? అదే ప్రేమ. కనుక ప్రేమను మనం పెంచుకోవాలి.

ఈ ప్రేమను ఏరిమిచరిగా చీసుకోకూడదు. నేను నాకుంటున్నాము అని ఏరిమి తీము కాకుండు. నేను నాకుంటున్నాము అనుకుంటే అరచ్యములో హాయి కుర్చో. నీవు ఉరిలో ఎందుకుండాలి. సమాజములో ఎందుకుండాలి. సమాజములో సున్నండుకు సమాజ ప్రేమము కోరాలి. సమాజములో ఉంటుంది నేను నాకుంటున్నాము అంటుంటే ప్రత్యేకమైన అంటు చచ్చు

వచ్చిన వానిగా అయిపోతావు. అందరితో కూడాలి. వికమత్వము పెంచుకోవాలి. నేను నాకుంటుంటాను అంటున్నాను మనం సంపాదించుకో కూడదు. అందరు ఊండాలి. ఇలాంటి భావములు రూపొంది విద్యార్థులు పెంచుకుంటే భావిభారతాన్ని రక్షించుటకు తయారవుతారు. ప్రాచీన కాలమునుండి భారత దేశములో ఆవిర్భవించిన ఈ సత్యధర్మములను పాషండీ ఆదర్శమూర్తులుగా మీరు తయారుకావాలి.

విద్యార్థులూ మరే భావిభారతాన్ని రక్షించుటకు. మిర్రులు and pleadings. మీరు సత్యము తోసుకోండి. pleadingsలో పెడమార్గములో వాగూడదు. ఈనాటి ప్లేడరింగ్స్ ఎలా ఉండాలి సాక్షాత్ వాస్తవములు వచ్చినా అబద్ధాలు ఆడిస్తాడు ప్లేడరు. అది రూపొంది కలప్రభావము. అందువలన రూపొంది వాస్తవములు ఎవరు తెలు. ఈ భయమునకు వాస్తవములు పాతిపోయారు కిందలకు. సత్యము ఏరుగెత్తి పోయింది. ఉన్నదంతా అసత్యమే. ధర్మము ఏరుగెత్తి పోయింది. ఉన్నదంతా అధర్మమే. మనము దీనిని రూపొంది గ్రహించాలి. విద్య చేయాలి. మనం ఆచరించాలి. నాటిలో చెప్పటం కంటే. మనం ఆచరించాలి రూపొంది ప్రవేశపెట్టాలి. వ్యవహారములో నున్నది మాటలో, మాటలో నున్నది క్రియలో మనము ఆచరించాలి. సత్యధర్మము లను సరైన మార్గములో నుంచుకున్నప్పుడే విద్యార్థులుగా తయారవుతారు జైకావాయి మీరు విషయగర్భితైవా తారు.

తాను ఎంతో ఆదర్శంగా, ఆప్యాయంగా అన్నదమ్మలకింటి వారిని చూచుకుంటూ వారి ప్రేమను అమిత రీతిలో చేసి వానియందున్న దుఃఖమును హరింప చేస్తుంది. కేవలం మన గాంధీజీ అని చెప్పుకోకుండా. సత్యముగా నిత్యము జరుగుతున్న ఉంటున్నది. మిగిలిన గాంధీజీ అని శ్రీమంతలునుండి దోచుకున్న అలంకారమునకు చూస్తున్నాము. కానీ మన గాంధీజీ అని ప్రేమ యే సుందరము. అలాంటి వారికి నేను ఎప్పుడు ప్రార్థనలు చేస్తాను. మీరు విన్నారు. రెండవ విద్యార్థి సంస్కృతములో మూర్ఖుడవు. ఆ అబద్ధునికి వేరక ఆధారము లేదు. అవ్వతా అద్దరు పోషిస్తున్నారు. తల్లిదండ్రుల అందినాడు. ఇలాంటి పిల్లలను ఎక్కడను కష్టించి అన్నివిధముల అభివృద్ధి పరచి ఆ పిల్లవాడు సంస్కృతములో మూర్ఖుడై ఉంటే ఎంత దుఃఖమును మరచిపోయి ఉండాలి మీరు దొంగన చేసుకోండి. అట్టి దుఃఖమును మరచించి ఆనందమును పెంచి తల్లిదండ్రుల తేనెలాటు చేర్చే సాయి ప్రభావ సంకల్పము. అదే నేను చేస్తున్నాను. మిమ్మల్ని దేయమంటున్నాను. మీరుకూడా అంతో ఎవరైనా అలాంటివారు అన్నింటి వారికి తగిన సహాయము చేసి ఉన్నత స్థాయికి చేర్చిస్తే ప్రయత్నం మీరు చేయాలి. బయట చూస్తున్నారు. ఇంజనీరింగు పెడికెళ్ళే కాలేజీలు. మహానరకాలు. కౌత్సవారు ప్రవేశిస్తే ఒక్కవారం

కంటే ఉండలేరు. కొత్త పిల్లలను నానా విధీమలుగా బాధపెడితే చదువు విడిచి వాళ్ళున్నారు. ఇదొక బలమైన బలం చేయవలసినది. గుంటూరు బంధువులను ఎంత ఆదరించాలి. స్వంత సోదరుల మాదిరి చూచుకోవాలి. వారి అనుభవాలను చూడాలి. వారి అనుభవాలను నిర్ణయించాలి. సంతోషం తెలుసుకోవాలి. అది నేను బిడ్డలకు చెప్పాలనుకుంటున్నాను. education free అనినా బిడ్డలకు పిల్లలకు భోజనమును, బుక్స్ కొనుగోలును ఇస్తాను. games, examinations, like దేనినైనా పాఠశాలలో చేయాలి. విద్యను విద్య పిల్లలకు అందిస్తున్నప్పుడు ఎంత ఉన్నతమైన ఆదర్శవంతమైన విద్యార్థులుగా కావాలి. కంటే బంధువులు తయారు కావాలి. ఎక్స్ట్రా బిడ్డలను ఎక్స్ట్రా తయారు చేయాలి. అక్షయం ఎక్కడ ఉంది అది గుర్తించాలి. పట్టణం, రాష్ట్రం చూపిస్తానని ఉద్దేశ్యం చూపించాలి. లోక సహాయం చేయాలి.

ఇకనాక సమయం దీనినే అక్కర్లే కానికంటే చెప్పాలి.

దినము ఆ విధంగా చెప్పాలి. బిడ్డలకు ఎలా వలదుంది. ఇది మంచికాదని ఒక వలకా ఆయిచ్చుడు. ఈ వల తీసుకొని నీటివలదుంది గుంటూరు. అట్లే మన పిల్లలు ఆవిధముగా చేయాలి. దీనినే పాఠశాలలో చేయాలి. ఎందుకంటే అందరు మన సోదరులు. మన గుంటూరు పిల్లలందరు బాంబులు కాదు. ఆ దేవుని మీరు పెంచుకోవాలి. ఆ దేవుని మీరు విశాలము గాంచుకోవాలి. వృద్ధులను విశాలము చేసుకోవాలి. అది మన విద్యార్థుల సేవ కోవలసింది. అహంకారమునకు గానీ ఆడంబరమునకు గానీ ఏమాత్రము అవకాశము ఉండరాదు. అమిత శ్రమను అవకాశ మివ్వాలి. ఆదర్శము నకేవలకా మివ్వాలి. అప్పుడే అలాంటి పిల్లలు అభివృద్ధి లోకి రాగలరు. పూర్వము అభివృద్ధి వచ్చింది బిడ్డలకు వారి. పూర్వము బ్రహ్మచారి ముఖం ఒకప్పుడే బాప్ పాత్ర చేసేవాడు. బాప్ పాత్ర చేసేటప్పుడు అతనిని గుంటూరులోని బిడ్డలకు తెలిపాడు. ఇంకాక ఆయన కవర్లపై ఎక్కడైనా వ్రాసేవాడు. ఎక్కడ వ్రాసి ఉంటే పిల్లలు చూసేవారు. దీనిని గాంధీ చిట్టి గుంటూరు తెలిపాడు. అతను మంచి వృద్ధులను కలిగినవాడు. ఆ దేవుని విశ్వాసములను దీనించే తెలుసుకోవాలి. క్రైస్తవ ప్రాతినిధ్యం అయిపోయింది. ఎంతటి దీనినూ స్థాయి. మనలో మనస్సు విషయ విషయాలకు దీనినూ స్థానము వస్తుంది. చదువుకు కాదు. చర్చిలో ముఖం తెలుసు. ఆయన పాత్రలు చదవాలి. మిలట్రీలో చేశాడు. అతనికి గొప్ప అభివృద్ధి వచ్చింది. ఈ విధంగా గొప్ప పాత్రలు గాంధీనీ వ్యక్తులందరికీ విషయ విషయాలను తెలియజేయాలి.

15079609

విద్యార్థులారా! వినయమే చాలా గొప్పది. వినయమే విద్యార్థికి గొప్పకిరీటము. ఇలాంటి పిల్లలు మల్లసుల్ మే గంగా గాలిగా ఉంటుంటే వారికి సహాయము చేయండి. వారు మరలన దుర్ముతునకు అవకాశము లివ్వకండి - దుర్ముతును మరలపోయే ఆనందమును లివ్వాలి. ఇప్పుడు ఈ అచ్చయి మెడలో డైస్ వేయటం వలన ఎంత ఆనందము వచ్చింది. తల్లి తండ్రిలను మరలపోయాడు పాపం. అలాంటివి మీరు చేసి చూపించాలి. దీని కోసమే నేను చెప్తున్నాను. నేను ఎప్పుడు తలచటము, చెప్పటము, చేయటము మూడింటి ఏకవ్యము చేస్తాను. కనుకనే నేను చెప్పటాని అధికారముంది. మీరందరూ మనుష్యులుగా బ్రతకండి. పశువులుగా బ్రతకకండి. కొత్త వ్యాధులను పెంచుకోకండి. కరగి ప్రవహించే కరుణా వ్యాధులను మించాలి.